

توقف مذاکرات آتش بس غزه

نخست‌وزیر قطر کشتار غیرنظامیان فلسطینی در غزه و سیاست قحطی و گرسنگی رژیم صهیونیستی علیه مردم این منطقه را محکوم کرد. او همچنین از متوقف شدن مذاکرات آتش بس خبر داد. محمدبن عبدالرحمن آل ثانی، نخست‌وزیر و وزیر خارجه قطر گفت که با نخست‌وزیر رومانی درباره تحولات «خاورمیانه» صحبت کرده است. طبق گزارش الجزیره، وی گفت: ما کشتار غیرنظامیان فلسطینی و سیاست محاصره و گرسنگی در غزه را محکوم می‌کنیم. نباید مجازات جمعی مردم فلسطین توسط اسرائیل ادامه پیدا کند. نخست‌وزیر قطر تأکید کرد: منطقه خاورمیانه در شرایط سخت و پیچیده‌ای به سر می‌برد و ما از تمام طرف‌ها می‌خواهیم تنش‌ها را کاهش دهند. وی افزود: ما از آغاز جنگ نسبت به گسترش نزاع هشدار دادیم. ما از جامعه بین‌المللی می‌خواهیم به مسئولیت خود عمل کند. برخی کشورهای باره نزاع‌ها به‌ویژه جنگ غزه سیاست یک‌بام و دو‌هوا را در پیش می‌گیرند.

مخالفت مصر با اداره غزه

ژنرال سابق و کارشناس مسائل راهبردی مصر، از جزئیات مخالفت رئیس‌جمهور این کشور با پیشنهاد مدیر سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) برای مدیریت غزه توسط قاهره به مدت ۶ ماه پرده برداشت. سمیر فرج، ژنرال سابق و کارشناس مسائل راهبردی مصر خاطرنشان کرد که استدلال آمریکا برای اداره نوار غزه توسط مصر این است که انتخابات شفافی جهت تشکیل یک دولت تکنوکرات برای کنترل غزه برگزار شود و سپس اداره این باریکه به همراه کارانه باختری زیر نظر تشکیلات خودگردان فلسطین در رام‌الله درآید. براساس گزارش روسیالیوم، سمیر فرج همچنین تصریح کرد که عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهور مصر با این امر مخالف است. یکی از بهترین تصمیماتی که رئیس‌جمهور گرفت و خداوند در آن تصمیم به او الهام کرد و به‌رغم وسوسه‌های مالی و نظامی و سایر نیازها، تصمیم عادلانه‌ای بود؛ السیسی این پیشنهاد را نپذیرفت و گفت که غزه توسط ساکنان خودش اداره می‌شود.

فراخوان سفیر فرانسه از باکو

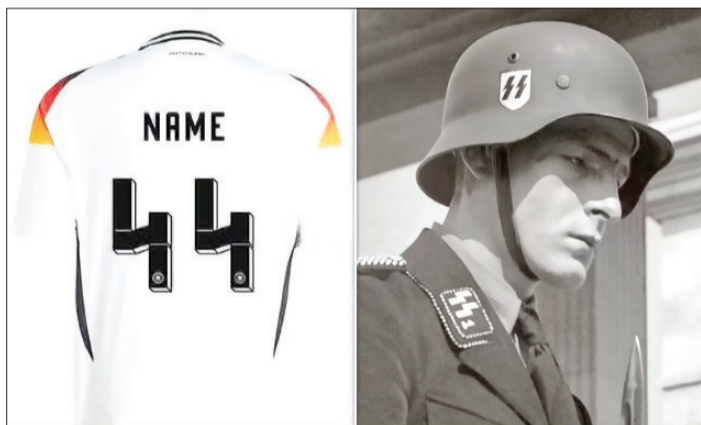
وزارت خارجه فرانسه با بیان اینکه سفیرش را از جمهوری آذربایجان فراخوانده اعلام کرد، باکو به ادامه اقدامات یکجانبه که روابط دو کشور را مخدوش می‌کند، متهم است. روابط بین فرانسه و جمهوری آذربایجان از پیش بر سر تنش‌هایی بر سر منطقه مورد مناقشه قره‌باغ متشنج شده است. به‌نقل از خبرگزاری فرانسه، فرانسه از متحدان دیرینه ارمنستان و میزبان جمع کثیری از مهاجران ارمنستانی است. امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه در دیدار با «آن بولون» اقدامات باکو متأسف است و امیدوار است که طرف جمهوری آذربایجان تمایلاتش را شفاف‌سازی کند. همچنین تلاش‌هایی برای عادی‌سازی روابط بین ایران و باکو انجام شده اما پیشرفت قابل ملاحظه‌ای نداشته است. وزارت امور خارجه فرانسه نیز اعلام کرد: پاریس بار دیگر حمایت خود را از عادی‌سازی روابط بین ارمنستان و جمهوری آذربایجان اعلام می‌کند و به قوانین بین‌الملل و حق حاکمیت دو کشور احترام می‌گذارد.

می‌کردند) قند در دل راستگرایان اروپایی آب می‌شد! آنها مشاهده می‌کردند هر چه تاکنون روی کاغذ خواستار آن شده‌اند، در ایالات متحده در حال وقوع علنی است. روی کار آمدن ترامپ در سال ۲۰۱۷ برای راست‌های اروپا چیزی در حد جشن ملی بود! یک روز پس از ادای سوگند دونالد ترامپ، کنگره احزاب ناسیونالیست اروپا با حضور هزار تن از اعضا و چهره‌های شناخته‌شده این احزاب از فرانسه، آلمان، هلند، ایتالیا، اتریش و چند کشور دیگر در شهر کوبلنس آلمان جنجال‌آفرین شد. رهبران احزاب راست اروپا در کنگره کوبلنس تصریح کردند که حضور ترامپ در کاخ سفید شانس آن‌ها را برای پیروزی انتخاباتی در فرانسه، آلمان، هلند و ایتالیا بالا برده است. برگزاری این کنفرانس با واکنش تند مخالفان راستگرای در اروپا همراه شد اما همان‌ها هم می‌دانستند «دوران حاشیه‌نشین ناسیونالیست‌ها به سر آمده است». حالا ترامپ دوباره در آستانه بازپس گرفتن تاج و تختش است. راستگرایان اروپایی هم خودشان را آماده می‌کنند تا در صورت بازگشت ترامپ به قدرت، قاره سبز را محل تاخت و تاز خود قرار دهند. المپیک و یورو ۲۰۲۴ دو فرصت مهم برای نمایش مقدمات این ترکانزی خواهد بود.

▶ ترامپ در میدان فوتبال؟!

فقط تصور کنید یکی از سخنرانان اصلی مراسم افتتاحیه مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ دونالد ترامپ باشد. بیست‌وسومین دوره مسابقات جام جهانی فوتبال مردان از ۲۱ خرداد تا ۲۸ تیر ۱۴۰۵ (۱۱ ژوئن تا ۱۹ ژوئیه ۲۰۲۶) به‌طور مشترک توسط ۱۶ شهر در سه کشور کانادا، مکزیک و ایالات متحده آمریکا میزبانی خواهد شد. اگر ترامپ در انتخابات سال جاری ایالات متحده به قدرت بازگردد، او در روز افتتاحیه جام جهانی ۲۰۲۶ به‌عنوان رئیس‌جمهور آمریکا در سال دوم ریاست‌جمهوری اش شرکت خواهد کرد. محور سخنان احتمالی ترامپ در جام جهانی چه خواهد بود؟ راستگرایی در دو سوی اقیانوس اطلس یک مکتب با ویژگی‌های مشترک است. مخالفت با حضور مهاجران، مخالفت با نهادها و پیمان‌های بین‌المللی، قرار گرفتن همیشگی انگشت‌ها روی دکمه جنگ طلبی، اهمیت دادن هر چند ضمنی به برتری نژادی و مانند این‌ها فصل مشترک آموزه‌های راستگرایان در اروپا و آمریکا است. همین است که باعث وحشت دوباره اکثریت ملت‌ها از بازگشت نازیسیم و موسولینیسیم به قدرت و درگیر کردن جهان با ویژگی‌های تازه شده است. راستگرایان در آلمان از همین حالا قول یک برگزیت دیگر را داده‌اند و در فرانسه مخالفت با حضور این کشور در اتحادیه اروپا از اصلی‌ترین محورهای سخنان رهبران راستگراست. در هر دو کشور و نیز در ایتالیا، اخراج پناهجویان تر جیع‌بند سخنرانی‌های افراطگرایان در کمین قدرت است.

اروپا و آمریکا این روزها در هراس از عملی شدن این شعارها به سر می‌برند. اگر آدیداس بلافاصله نسبت به طراحی یک عدد روی پیراهن‌های تیم ملی آلمان واکنش نشان می‌دهد و فدراسیون فوتبال آن کشور همه ارکان خود را بسیج می‌کند تا در طراحی همه اعداد کیت جدید ژرمن‌ها بازنگری شود، اگر فرانسه در اندیشه بالا بردن تضمین‌های امنیتی در زمان برگزاری المپیک است و در ایتالیا، نگرانی از رشد حمایت از احزاب افراطی راست‌گرا رو به فزونی گذاشته است، فقط یک دلیل دارد: نکران روزگاری از راه برسد که «صاعقه‌های شکسته»، پیکر نیمه‌جان جهان را باز هم به آتش بکشد؟

▶ مشابهت عدد ۴۴ روی پیراهن تیم ملی آلمان با نماد اس‌اس نازی

«دفتر تحکیم وحدت (طیف شیراز)» و «اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان مستقل» شکل گرفتند؛ با آنکه هیچ‌گاه تأثیر و جایگاه بسیج دانشجویی و جنبش عدالتخواه را پیدا نکردند، اما آنها نیز در سال‌های اخیر و با روشن شدن ناکارآمدی و بی‌مبنایی شعارها و ادعاهای «جریان انقلابی» در دولت و مجلس، در قبال این جریان دچار مسئله شده‌اند و در فرصت‌هایی چون روز دانشجویان دیدار اخیر با رهبری، به‌طور صریح نقد‌ها و به پرسش کشیدن وضع موجود روی آورده‌اند.

با این بررسی اجمالی است که می‌توان گفت ایده شکل‌دهی و تاسیس تشکل‌های دانشجویی (فارغ از گرایش چپ، راست یا انقلابی) که بخواهد گفتمان حاکم را در فضای دانشگاه‌ها نمایندگی کند، ایده‌ای شکست‌خورده است که با تعبیر جدید نیز نمی‌توان آن را نجات داد. دلیل این مسئله نیز، تضاد و تعارض مبنایی فضای دانشگاه و شکاف و موضع انتقادی نسل جوان دانشجویی در قبال وضع موجود است که اصولاً تاسیس نهادهایی از بالا و در جهت دفاع از گفتمان و ارزش‌های حاکم را دچار امتناع می‌سازد و صرفاً، شکاف‌ها و تعارضات درون دانشگاه و میان دانشجویان و حاکمان را دامن می‌زند. دیدار اخیر نمایندگان تشکل‌های دانشجویی با رهبری و نقدهای صریح آنان، بار دیگر شکست ایده مرکزی «تشکل‌یابی از بالا» و «حامی‌پروری در دانشگاه» را نشان داد؛ گرچه هنوز دانشجویانی باشند که به امید کسب مناصب و مشارکت در دوران فراغت از تحصیل... به چنین تشکل‌هایی بپیوندند و شعارها و گفتارهای رسمی رایج بگیرند...

از این سنخ، «بسیج دانشجویی» است که با وجود فراوانش پدیده‌هایی که داشته است، همچنان در نقش رسمی‌ترین تشکیلات دانشجویی همسو و وفادار به نظام سیاسی و با انتساب و بهره‌گیری از امکانات و ظرفیت‌های نیروی مقاومت بسیج فعالیت می‌کند. بسیج دانشجویی، با آنکه بیش از صیغه دانشجویی، صبغه‌ای شبه‌نظامی دارد؛ اما در سال‌های اخیر مواضع انتقادی پررنگ‌تری را از خود به نمایش می‌گذارد که اوج آن، بیانیه‌ها و مواضع هشدارآمیز و انتقادی آن درباره ناهارهای سال گذشته، برخورد‌ها و خشونت‌ها و نیز عملکرد دولت مورد حمایت جریان «انقلابی» (دولت سیدابراهیم‌رئیس) بوده است. در واقع، بسیج دانشجویی نیز برای در مسیری نهاده که سه دهه قبل، دفتر تحکیم وحدت در آن گام نهاد. این الگو، از سوی جریان دانشجویی دیگری با عنوان «جنبش عدالتخواه دانشجویی» به شکل جدی‌تر و رادیکال‌تری طی دو دهه گذشته طی شده است؛ تا آنجا که چهره‌های شاخص این جریان در دوران دانشجویی (همچون سلمان کدیور، وحید انشتری و...) و پدر معنوی آنان (سعید زبیاکلام) به نقد مبنایی و ساختاری وضع موجود روی آورده‌اند. تا آنجا که برخی رسانه‌های حاکم در مقام نقد اساسی آنان برآمده‌اند و عدالتخواهان را به «تعبیر وارونه روی عدالت» متهم می‌کنند. در واقع، طیف عدالتخواه تقریباً همان مسیر تشکیلات طبرزدی را طی کرده است و صرفاً، در بیان و مواجهه‌های خود، ملاحظه‌کارتر بوده است و هنوز در مقابل کلیت سیستم قرار نگرفته است. در کنار اینها، تشکیلات برساخته‌ای که با عناوین مشابه یا انشعاب از «اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان (دفتر تحکیم وحدت)» از اوایل دهه ۱۳۸۰ با نام‌هایی چون

این تیم ملی شان دوباره بحث‌انگیز شده است

ک عدد نیمست

▶ کابوس بازگشت ترامپ، خوشحالی راست‌ها

ماه‌های پیش رودر آلمان و فرانسه دو تورنمنت مهم ورزشی برگزار می‌شود. آلمان‌ها میزبان یورو ۲۰۲۴ هستند و فرانسوی‌ها از المپیک ۲۰۲۴ میزبانی می‌کنند. همین چند روز پیش بود که سطح هشدارهای امنیتی در فرانسه ملهم از حمله تروریستی اخیر به یک سالن برگزاری کنسرت در مسکو به بالاترین حد خود رسید. اما پرواضح است نگرانی پاریس فقط متوجه افراطگرایانی در حد گروه داعش نیست؛ آنها از قدرت‌نمایی راستگرایان فرانسوی که ممکن است زمان برگزاری مسابقات المپیک را برای رفتارهای خارج از کنترل انتخاب کنند هم نگران هستند.

هم مسابقات المپیک و هم مسابقات یورو ۲۰۲۴ در حالی برگزار خواهد شد که چشم‌ها به نتیجه کارزار انتخابات ایالات متحده در اواخر سال جاری میلادی دوخته شده است. آیا راستگرایان یک بار دیگر به عرصه قدرت در مهمترین کشور جهان باز خواهند گشت؟ این فقط آمریکایی‌ها نیستند که با کابوس احتمال روی کار آمدن دوباره دونالد ترامپ زندگی می‌کنند. در اروپا هم محبوبیت روزافزون ترامپ با نگرانی دنبال می‌شود. راستگرایان قاره سبز اما خوشحال هستند. پنجم و ششم ژانویه ۲۰۲۱ که کنگره ایالات متحده هدف حمله طرفداران دونالد ترامپ قرار گرفت (که از درخواست این نامزد شکست‌خورده برای مردود اعلام کردن نتیجه انتخابات حمایت

منشأ اندیشه‌های چپ، این جنبش‌ها تحسین می‌شدند و خریداران زیادی داشتند. این دوران رخوت راستگرایی و اوج امپراتوری چپگرایی بود. «دنیا کلمه» در چنین عصری بالید و رشد کرد. او امروز ۶۵ ساله و در زندان است. نام «دنیا کلمه» از سال ۲۰۲۰ در فهرست «تحت تعقیب‌ترین افراد» پلیس اروپا قرار گرفته است. کلمه، ۲۰ سال از ۶۵ سال عمرش را مخفیانه زندگی کرد تا ۲۶ فوریه سال گذشته ۷- اسفند ۱۴۰۲ - که در آپارتمانی در برلین دستگیر شد. دنیا کلمه یکی از اعضای سابق گروه منحل شده «فرانسویون ارتش سرخ» بود. فرانسویون ارتش سرخ خشن‌ترین و شاخص‌ترین گروه چپ‌گرا در آلمان پس از جنگ جهانی دوم بود. اعضای این گروه خود را یک گروه چریکی کمونیستی و ضد امپریالیستی معرفی می‌کردند و در طول عملیات‌های خود ۳۴ نفر را کشتند و صدها نفر را مجروح کردند.

اما امروز قریب به ۸۰ سال بعد از پایان جنگ جهانی و بیش از نیم قرن بعد از گذر از اروپای ملت‌باز از تفرکات چپ، دیگر کسی دنیا کلمه و خاستگاه فکری او را به یاد نمی‌آورد. کسی برای باقیمانده اندیشه‌های چپ‌لننی سوزاند اما قلب‌ها برای راست‌ها می‌تپد. این‌ها خلأ ناشی از حذف چپ‌ها را پر کرده‌اند. غول خفته راستگرایی در اروپا که روزگاری در سایه قرار گرفته بود، حالا بیدار شده و از هر فرصتی برای عرض اندام استفاده می‌کند.

هم می‌داد و از جمله، همچون دفتر تحکیم وحدت منتقد جدی دولت وقت (هاشمی‌رفسنجانی) بود. با این حال، این تشکیلات که «اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی» نامگذاری شد، برخلاف دفتر تحکیم وحدت خود را ذیل گفتمان ولایت‌فقیه و مهمتر از آن، ولی‌فقیه جدید معرفی می‌کرد. حشمت‌الله طبرزدی که دبیرکل و شاخص‌ترین چهره این جریان بود و نشریه‌ای تحت عنوان «پیام دانشجویی بسیجی» را منتشر می‌کرد، تا آنجا پیش رفت که از عنوان «امام خامنه‌ای» برای نام بردن رهبری جدید سود جست. اما خیلی زود، رویکرد انتقادی و رادیکال که برآمده از ذات جنبش دانشجویی است؛ بر مواضع و گفتمان و لحن این تشکیلات جدید و برساخته نیز سایه انداخت، تا آنجا که گوی سبقت را در رادیکالیسم و گرایش به اپوزیسیون از دفتر تحکیم وحدت ربود. حال، نام نشریه این جریان از «پیام دانشجویی بسیجی» به «پیام دانشجو» تغییر کرده بود و طبرزدی نه‌فقط رهبری نظام را با لفظ «امام» خطاب نمی‌کرد، بلکه نامه‌های انتقادی و تندتی خطاب به مقام رهبری می‌نگاشت؛ مسیری که طبرزدی و اعضای تشکیلاتش را از جمع خودی‌ها بیرون کرد تا جایی که در دو دهه گذشته، هزار چندگانه به اتهامی و با پرونده‌ای، راهی زندان می‌شوند.

▶ انقلابیون جدید: از وفاداری تا انتقاد

۳ تجربه شکست‌خورده برساخت تشکل‌های دانشجویی اما، پس از طبرزدی نیز به اشکال دیگر در ادامه یافت. مهمترین تشکل دانشجویی